

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki

na posiedzeniu bez udziału stron

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 11 lipca 2023 r.,

sprawy **A.K.**,

skazanego z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 8 listopada 2022 r., sygn. akt IV Ka 942/22,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej

z dnia 7 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K 149/21,

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

i art. 523 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł :

1. **pozostawić kasację bez rozpoznania;**
2. **obciążyć skazanego A.K. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 8 listopada 2022 r., sygn. akt IV Ka 942/22, utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 7 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K 149/21, w którym orzeczono wobec A.K. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy, za czyn z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Od tego wyroku kasację wywiódł obrońca A.K., zaskarżając go w całości na korzyść skazanego. Na podstawie art. 519 k.p.k. i art. 520 § 1 k.p.k. w kasacji podniesiono zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 4 k.p.k.

Prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniesiona kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy i jako taka podlegała pozostawieniu bez rozpoznania.

Zgodnie z jednoznacznym brzmieniem art. 523 § 2 k.p.k. strona może wnieść kasację na korzyść wyłącznie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Celem tego uregulowania jest ograniczenie wpływu do Sądu Najwyższego spraw, które nie są na tyle poważne, aby uruchamiać w ich przypadku kontrolę o charakterze nadzwyczajnym. Ustawodawca przewidział jednak, że ograniczenie to nie będzie dotyczyło sytuacji, gdy strona postępowania kasację opiera na tzw. bezwzględnej przyczynie odwoławczej wskazanej w art. 439 k.p.k. (art. 535 § 4 pkt 1 k.p.k.). Ranga tego rodzaju uchybień o fundamentalnym znaczeniu powoduje bowiem, że wyrok taki nie może się ostać niezależnie od tego jaka kara została orzeczona.

W niniejszej sprawie wobec A.K. nie orzeczono kary bezwzględnego pozbawienia wolności, a w kasacji nie podniesiono zarzutów wystąpienia jednej z tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych. Wobec tego kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy. Oceny tej nie zmienia fakt, iż zaskarżony wyrok zawiera również rozstrzygnięcie w przedmiocie środka karnego (*vide* postanowienie SN z dnia 21 lipca 2005 r., V KZ 26/05, OSNwSK 2005, nr 1, poz. 1400). Żaden przepis nie stanowi przecież, że okoliczność ta znosi ograniczenie wskazane w art. 523 § 2 k.p.k. Tak więc możliwość wniesienia kasacji wyklucza sam fakt wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, niezależnie od pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyroku.

W zaistniałych realiach procesowych, zgodnie z brzmieniem art. 530 § 2 k.p.k., właściwy organ sądu odwoławczego powinien odmówić przyjęcia kasacji, skoro zaszyły okoliczności, o których mowa w art. 429 § 1 k.p.k. Ponieważ jednak kasację z naruszeniem powołanych przepisów przyjęto i nadano jej bieg, Sąd Najwyższy zobligowany treścią art. 531 § 1 k.p.k. musiał pozostawić ją bez rozpoznania, jednocześnie rozstrzygając o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego w oparciu o art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k., obciążając nimi skazanego A.K.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

(P.B.)

[ł.n]